

عنوان مقاله:

تبیین تاثیر تجربه فضایی مساجد بر ترمیم روان (مطالعه موردی مسجد گوهرشاد)

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 11، شماره 38 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

پیام دادفر - دانشجوی دکتری گروه معماری، واحد بین المللی کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران.

لیلی کریمی فرد - استادیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران

فریبرز دولت ابادی - استادیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

معماری مساجد در ایران یکی از مهم ترین کاربری هایی است که در طول تاریخ در جهت ترمیم روان، ساخته شده و با توجه به اهمیت مقام معنوی این مکان ها، موردتوجه زائران از حیث فضایی آرام بخش همراه با تجلی باورهای عرفانی بوده است، اما در دوره کنونی در حوزه ساخت مساجد، توجه به مسئله ترمیم و بهبود روان غافل مانده و این امر ناشی از عدم شناخت و پرداخت کافی به آن در پژوهش های راهبردی است. بر این اساس، هدف اصلی پژوهش حاضر تحلیل تجربه فضایی مساجد به منظور ترمیم روان مخاطبان آن، در راستای ضرورت بازتولید کیفیت فضایی مساجد تاریخی در مساجد عصر حاضر است و در این راستا از رویکرد کیفی و روش استدلال منطقی که در آن سه قضیه تجربی، تحلیلی و متافیزیکی در جهت راهبرد تحقیق مطرح شده اند و در نمونه موردی (مسجد گوهرشاد شهر مشهد) استفاده شده است. نتایج پژوهش حاکی از آن است که کیفیت تجربه فضایی در مسجد گوهرشاد با تنوع ظهور عناصر کالبدی از ابتدا تا انتها و در تک تک فضاهای این مسجد منبئ بر دیدگاه آرامش و بهبود ترمیم روان زائر شکل گرفته است. ضمن آنکه در تحلیل بنا، به انکای فهم ترمیم روان از طریق تجربه فضایی، حضور در فضای مسجد و استشمام هوا همراه با بوی نم و باد مطلوب در هماهنگی با دریافت های حسی از فضا بیرونی مسجد، عالمی وصف ناپذیر را به نمایش درآورده است که در جهت بهبود درک این عالم وصف ناپذیر تناسبات، فرم، مصالح، حرکت از زمین به آسمان، چه در محیط داخلی و چه خارجی، قابل درک است.

کلمات کلیدی:

فضا، تجربه فضایی، ترمیم روان، معماری مساجد، مسجد گوهرشاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030430>

